

Witam serdecznie!

Przekazuję materiał do opracowania, lekcje na ten moment nie będą zawierały nowego materiału, dzieci bez problemu powinny radzić sobie z wykonywaniem zadań. W razie problemów z pracą proszę o bezpośredni kontakt telefoniczny, na messenger, bądź poprzez dziennik elektroniczny. Jeżeli dzieci nie mają ćwiczeń w domu proszę o wykonywanie ćwiczeń w zeszycie bez przepisywania treści. Praca będzie połączona z rozwiązywaniem także innych ćwiczeń (polecanych na stronach ministerialnych). Jeżeli dziecko chciałoby przekazać mi informację zwrotną jak pracuje, proszę o zdjęcia i przesłanie na maila lub messenger.

- czytamy teksty „Sowa ” s. 40, 41 i „O krasnalkowym zębie i o dobrej radzie ” s. 42

- rozwiązujemy przestane ćwiczenia

Oczywiście dzieci mogą wykonywać także ćwiczenia ominięte.

Pozdrawiam Was serdecznie

Jan Brzechwa

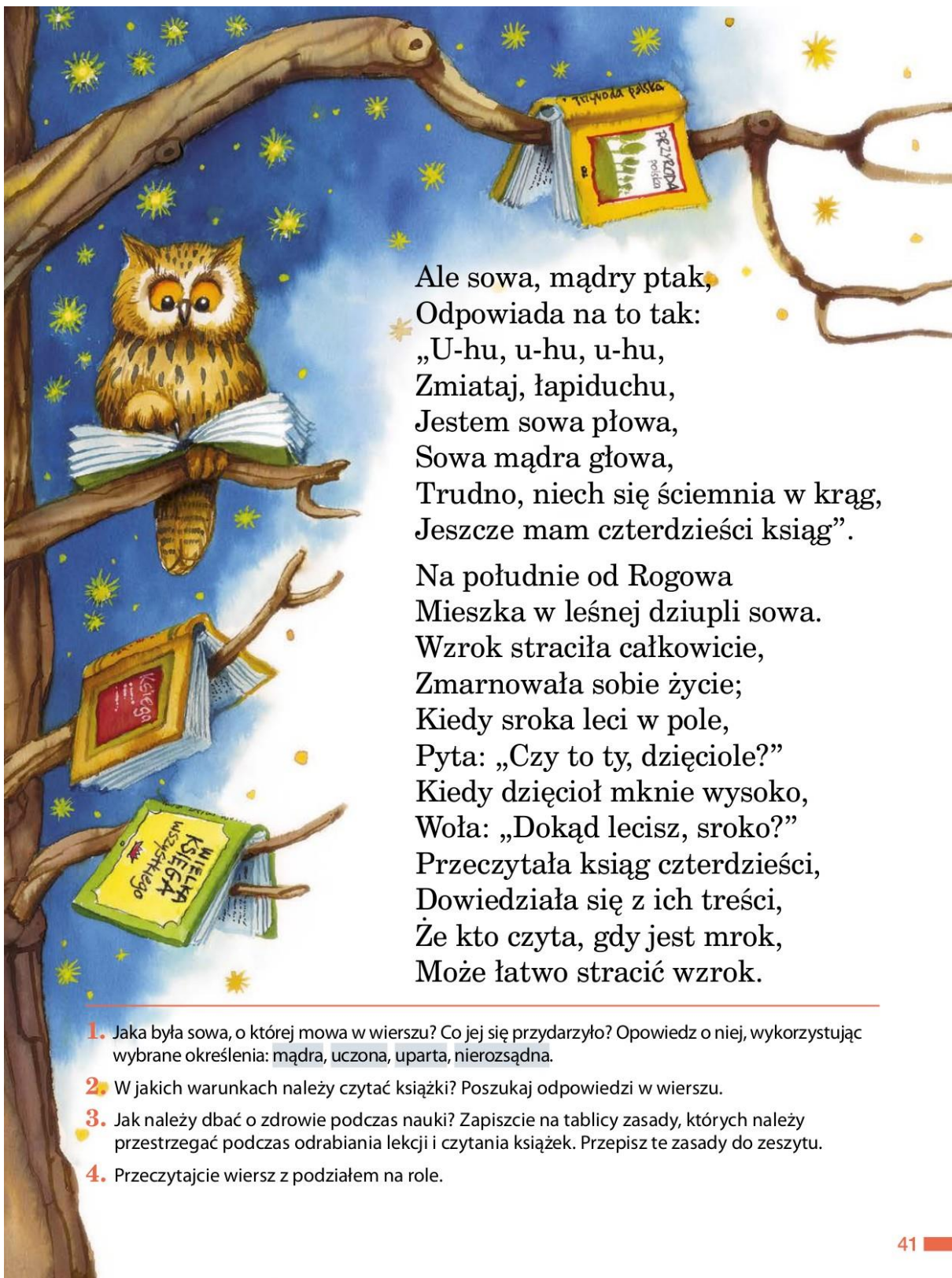
Sowa

Na południe od Rogowa
Mieszka w leśnej dziupli sowa,
Która całą noc, do rana,
Tkwi nad książką zaczytana.
Nie podoba się to sroce:
„Pani czyta całe noce,
Zamiast się pokrzepić drzemką,
Pani czyta wciąż po ciemku.
Czyta się, gdy światło świeci,
To zły przykład jest dla dzieci!”

Ale sowa, mądry ptak,
Odpowiada na to tak:
„U-hu, u-hu, u-hu,
Nie bręcz mi przy uchu,
Jestem sowa płowa,
Sowa mądra głowa,
Badam dzieje pól i łąk,
Jeszcze mam czterdzieści książek”

Dzięcioł, znany weterynarz,
Rzekł: „Ty sobie źle poczynasz,
To niezdrowo, daję słowo,
To niezdrowo, moja sowo,
Dawno przecież zapadł zmrok,
Strasznie sobie psujesz wzrok,
Jak oślepniesz – będzie bieda,
Nikt ci nowych oczu nie da,
Nie pomoże i poradnia,
Czytać chcesz, to czytaj za dnia!”

Ale sowa, mądry ptak,
Odpowiada na to tak:
„U-hu, u-hu, u-hu,
Zmiataj, łapiduchu,
Jestem sowa płowa,
Sowa mądra głowa,
Trudno, niech się ściemnia w krąg,
Jeszcze mam czterdzieści ksiąg”.

Na południe od Rogowa
Mieszka w leśnej dziupli sowa.
Wzrok straciła całkowicie,
Zmarnowała sobie życie;
Kiedy sroka leci w pole,
Pyta: „Czy to ty, dzięciole?”
Kiedy dzięcioł mknie wysoko,
Woła: „Dokąd lecisz, sroko?”
Przeczytała ksiąg czterdzieści,
Dowiedziała się z ich treści,
Że kto czyta, gdy jest mrok,
Może łatwo stracić wzrok.

1. Jaka była sowa, o której mowa w wierszu? Co jej się przydarzyło? Opowiedz o niej, wykorzystując wybrane określenia: mądra, uczona, uparta, nierozsądna.
2. W jakich warunkach należy czytać książki? Poszukaj odpowiedzi w wierszu.
3. Jak należy dbać o zdrowie podczas nauki? Zapiszcie na tablicy zasady, których należy przestrzegać podczas odrabiania lekcji i czytania książek. Przepisz te zasady do zeszytu.
4. Przeczytajcie wiersz z podziałem na role.

1. Połącz początek zdania z właściwym zakończeniem i wyjaśnij, co ono znaczy.

Kto czyta, gdy jest mrok,

lepiej widzi w nocy.

może łatwo stracić wzrok.

lepiej rozumie to, co czyta.

2. Na podstawie wiersza „Sowa” odpowiedz całym zdaniem na pytanie. Użyj wybranego sformułowania z ramki. Zapisz odpowiedź.

O czym przekonała się sowa?

nie należy • nie można •
nie wolno • nie powinno się

3. Połącz każde powiedzenie z właściwym wyjaśnieniem jego znaczenia. Uzupełnij zdanie wybranym powiedzeniem w odpowiedniej formie.

Mieć sokoli wzrok.

Robić, oceniać coś niedokładnie.

Robić, oceniać coś na oko.

Trudno jest przyjąć
przykrą prawdę o sobie.

Prawda w oczy kole.

Mieć doskonały wzrok.

Moja mama

– wczoraj znalazła igłę na dywanie.

- Wybierz inne powiedzenie, ułóż z nim podobne zdanie i zapisz je w zeszycie.

O krasnalkowym zębie i o dobrej radzie

Ach, jak boli ząb krasnala!
Jeść i spać mu nie pozwala...
Nie pomogły szaławii kwiaty,
rumiankowe aromaty.
Na nic, na nic te płukania!
Spuchł krasnalek, niby bania.
Radzi szpak: – Rzecz oczywista,
że pomoże ci dentysta.
Jest tu w lesie taki lekarz,
prosta droga, niedaleka.
Mieszka w dziupli, za tym dębem.
Idź tam, skrzacie, z chorym zębem!
Już do dziupli krasnal stuka.
Wszedł dzięcioł: – Kogo szukasz?
Ach, ból zęba ci dolega
i spuchnięty jest kolega!
Otwórz buzię. Tak, ząb cały
do korzenia jest spróchniały,
trzeba wyrwać go czym prędzej,
zaraz cierpień ci oszczędzę.
Już po bólu, po chorobie:
ząb w dzięcioła został dziobie.
Teraz dzięcioł tak powiada:
Słuchaj, skrzacie, oto rada:
myj, krasnalu, moje złotko,
zęby proszkiem oraz szczotką,
rano, wieczór – myj do czysta!
Nie będzie cię znał dentysta.

1. Co się przytrafiło krasnalkowi? Co poradził mu szpak? Jak się zakończyła ta historia? Opowiedz o tym.
2. Przeczytaj głośno radę, jakiej udzielił krasnalkowi dzięcioł. Co o niej myślisz?
3. Co cię dziwi w tej radzie? Jak dziś myjemy zęby?

3. Jak wiadomo, krasnale są małe, więc wszystkie przedmioty, których używają, też muszą być małe. Uzupełnij zdania. Zwróć uwagę na poprawną pisownię głosek, które wymawiasz inaczej, niż piszesz. Zaznacz odpowiadające im litery.

Krasnalkowa _____ to łyżeczka.

Krasnalkowa _____ to marcheweczka.

Krasnalkowa _____ to walizeczka.

Krasnalkowy _____ to talerzyk.

Krasnalkowy _____ to obiadek.

4. Ułóż dwa zdania na temat krasnala z wiersza „O krasnalkowym zębie i o dobrej radzie”. Skorzystaj z czasowników wybranych z ramki. Użyj ich z przeczeniem **nie**. Pamiętaj, że **nie** z czasownikami piszemy oddzielnie.

nie

dbał • mył • leczył • pamiętał
